

descântec

nu există justiție climatică fără antispeciism

și cum ar putea când industria exploatării persoanelor non-umane
este printre cauzele principale pentru
încălzirea globală,
despăduriri,
dispariția unor specii,
epuizarea resurselor de apă,
zonele moarte din oceane

nu există justiție climatică fără anticolonialism

și cum ar putea când soldații israelieni dau foc câmpurilor cu măslini,
căci pentru ei pământul *dintre râu și mare* nu înseamnă nimic,
așa că pot continua ecocidul.
pot continua să distrugă plantații întregi,
persoane umane și non-umane,
case și sanctuare,
în timp ce participă la conferința ONU
despre schimbări climatice

nu există justiție climatică fără antispeciism

nu există justiție climatică fără anticolonialism

nu există/ă/m/x

fără distrugerea

tuturor gardurilor

tuturor granițelor

tuturor cuștilor

tuturor zidurilor

fără distrugerea

imperialismului

colonialismului

speciismului

supremației albe

capitalismului

nu exist/ă/m/x

fără eliberare totală

1. a preda despre antispeciism în sistemul de învățământ neoliberal

e săptămâna verde la grădiniță. copiii de la toate grupele sunt duși să „planteze copăcei”. pe pagina de insta sunt postate poze cu totx cu tricouri verzi, zâmbind, fiind *aproape de natură, făcând o schimbare*. comentarii cu felicitări. „sunteți în rândul lumii”.

aș vrea să fim în mijlocul lumii.

sau sub lume.

sau înăuntrul ei.

sau chiar și în afara ei,

dacă asta înseamnă că lumea își va putea întinde brațele

și noi le vom întinde înapoi.

a doua zi nimeni nu știe de ce au *plantat copăcei* și ce înseamnă.

iar zilele noastre continuă. aceleași activități.

→ mă gândesc că părinții lor plătesc 1000 de euro pe lună

pentru ca ei să fie întrebați: *în ce loc din lume ai vrea să trăiești?*

închide ochii și așază degetul pe hartă. vei putea ajunge acolo dacă...

pentru ca ei să fie pregătiți să trăiască

într-o lume care **nu** va fi pregătită să îi primească.

→ mă gândesc la băiețelul care nu putea să își facă prieteni

și nu putea să comunice

pentru că părinții îl duceau prea des în vacanțe.

→ mă gândesc la C. (3 ani) care îmi cere să îi desenez „o mașină de-a armatei”. îl întreb unde a văzut și ce reprezintă. *mama spune că armata e un lucru bun și ne apără. de cine? de război, de invadatori, de lucruri rele.*

îi desenez ceva care ne apără – un roi de albine pe un câmp de flori.

apoi vorbim despre cum albinele NU fac miere pentru noi.

mă contrazice, așa știe, așa mănâncă, așa i-a spus mama, așa i-au spus totx din jurul său. repet, citim o poveste, îi arăt: uite, albina asta muncește toată viața pentru o linguriță de miere.

pentru o linguriță de miere vizitează două milioane de flori.

tu ai alergat printre două milioane de flori?

cred că ai fi foarte obosit, nu?

hai afară, să ne uităm la flori

și să numărăm.

0. împreună

vorbesc cu A. despre pedagogii critice, despre eliberare totală, despre nevoia de a face educație politică și a construi spații radicale

pentru totx, indiferent de vârstă, de gen sau de

specie.

în noaptea aceea imaginăm împreună

lumi libere de exploatare,

lumi multispecii,

lumi posibile dincolo

de frica de a trăi toată viața într-o cușcă mică,

de a fi transportatx într-un camion înghesuit prin căldură,

de a fi separată brutal de puiul pe care tocmai l-ai născut,

de a nu-ți aparține nici măcar ție însxți,

de a trăi și a muri pentru poftetele și interesele altora,

cex umani.

vorbim și scriem împreună, predăm împreună, moderăm discuții despre antispeciism
împreună, organizăm proteste împreună, lipim afișe împreună, visăm la un front pentru
eliberarea animalelor împreună. și totul devine mult mai
palpabil, mult mai
aproape.

nu e vorba doar de imaginație radicală,

ci și de a avea *cu cine* să imaginezi,

cu cine să urli,

cu cine să te legi de poarta

guvernului / unui abator / oricărei instituții complice.

un protest începe din imaginație radicală

și se termină cu mâna care te ajută să ții megafonul,

cu mâna care îți ține mâna.

revoluția începe cu mai multe mâini care se țin una de alta

și urlă împreună.

-1. fragmente dintr-un viitor posibil

din nou într-o aproape iarnă, dar sub cireșii înfloriți

nu știi unde suntem

aș vrea să pot pune un nume

pentru cum e

să exiști simultan în mai multe spații

în mai multe timpuri

și să nu poți umple crăpăturile dintre

să fii niciunde

în spațiul dintre cuvintele *zăpadă* și *aprilie*

*

le vorbesc copiilor despre zăpada din aprilie

și despre zăpada de crăciun

și despre tăierea porcilor de crăciun

totul le sună ciudat și departe

culegem ciuperci, gătim împreună și citim
despre speranță la sfârșitul lumii

* speranță și anarhie

speranță: un cuvânt atât de gol.

am scris până la -1 pentru că nu știu să scriu cu sau despre speranță acum

pot să scriu despre o persoană

din Gaza

care a transformat un obuz în vază de flori

despre albinele

care au atacat soldații israelieni

despre trandafirii care se agață

de o clădire bombardată

și rezistă

până și florile rezistă

de aici

ar trebui să fie oricum

mult mai ușor

să spargem geamurile de la kfc, de la elbit,

de la ntt data, de la toate companiile

care profită, direct sau indirect,

de pe urma opresiunii altora;

să spargem geamurile și ușile abatoarelor;

să scriem pe toate zidurile acestui oraș

NIMENI NU ESTE ILEGAL

ACAB

PALESTINA LIBERĂ

STOP COLABORĂRII CU STATUL SIONIST

UCIDEȚI CAPITALISMUL, NU ANIMALELE

ai grijă, acest text militează pentru violență și haos

nu am grijă, DA, acest text militează pentru
violență și haos.